

РЕШЕНИЕ

№ 2222

гр. София, 04.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1260** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение №844 от 29.10.2021 г., постановено по н.а.х. дело № №8883/2021 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 121-ти състав е потвърдил Наказателно постановление № 438522-Ф./27.05.2019 г., издадено от и. д. директор на ТД на НАП-С., с което на основание чл. 180в, ал. 1 от ЗДДС на О. - И. С. Г. – А., е наложена имуществена санкция в размер на 47 494 лв. /четиридесет и седем хиляди четиристотин деветдесет и четири лева/, за нарушение на чл. 176в ал. 4 ЗДДС, вр. чл.176в, ал.1, т.1 от ЗДДС.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено касационна жалба от О. - И. С. Г. - А., с искане да бъде отменено заедно с потвърденото НП.

Наведените касационни основания са за нарушение на нарушения на закона и допуснати съществени процесуални нарушения- чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, вр. чл. 63в ЗАНН Осъществяването им е аргументирано с доводи, че в НП не е посочено по достатъчно ясен начин времето на извършване на деянието, не е конкретизирано коя е доставката, осъществена от дружеството, която е довела да промяната в обстоятелствата, няма информацията

какви видове течни горива са били предмет на облагаемите доставки. Правят се възражения за изтекла давност по чл. 34 ал. 1 ЗАНН, не е спазен тримесечния срок от откриване на нарушителя. Излагат се доводи, че е налице липса на съставомерност на нарушението. Счита, че са налице предпоставките за приложение на разпоредбата на чл.28 ЗАНН.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът се представлява от адв.М., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на разноски за производството.

Ответникът, чрез процесуалния си представител-юрисконсулт Й. оспорва жалба и моли за отхвърлянето ѝ.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че при извършена проверка в информационния масив на НАП - отчетни регистри по чл.124 ЗДДС, контролните органи установили, че О. - И. С. Г. – А. е извършило облагаеми доставки на течни горива (дизел, бензин) за данъчен период от 01.06.2018 г. до 30.06.2018 г. с обща данъчна основа в размер на 1 237 470.02 лв. и начислен ДДС в размер на 247 493,79 лв. и обезпечението по ал.1 е в размер не по-малък от 20 на сто от данъчната основа на облагаемите доставки, придобиванията или стойността на получените течни горива освободени за потребление за предходния данъчен период, което в случая е 247 493,79 лв., т.е. това е дължимото обезпечение от дружеството е в размер на 247 493.79 лв. На 30.06.2018 г. са извършени облагаеми доставки на течни горива (дизел, бензин) с данъчна основа в размер на 706 867.79 лв., с което общата данъчна основа за м.06.2018 г. е 1 237 470.02 лв., като в случая със сумата от 237 470.02 лв. се надхвърля данъчната основа от 1 000 000.00 лв. на облагаемите доставки на течни горива (дизел, бензин), за които е предоставено вече обезпечение в размер на 200 000 лв. и върху разликата от 237 470.02 лв. Прието е, че дружеството е следвало да предостави допълнително ново обезпечение в размер на 47 494 лв., /20 на сто от данъчната основа 237 470.02 лв. за предходния период /до 22.06.2018 г./. Като не е изпълнило това свое задължение, е нарушило разпоредбата на чл. 176в ал. 4 ЗДДС. Заявлението за промяна на данни в регистъра по чл. 176, ал. 10 ЗДДС е подадено със закъснение от 6 месеца и 11 дни след законоустановения срок. Нарушението е извършено на 23.06.2018 г. - на първия ден, от който лицето е в закъснение за подаване на заявление по чл. 176в ал. 10 ЗДДС.

На 04.04.2019 г. старши инспектор по приходите в Териториална дирекция С., офис „И.“ съставил и връчил надлежно на пълномощник на дружеството АУАН №F./04.04.2019 г. В срока по чл.44 ал.1 ЗАНН не са постъпили възражения.

След издаване на АУАН, наказващият орган е възприел изцяло фактическата

обстановка отразена в акта и издал атакуваното наказателно постановление.

За да потвърди НП, въззивната инстанция е обусловила изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен законът.

Решението е правилно.

Съгласно чл. 176в, ал. 1, т. 1 ЗДДС, всяко данъчно задължено лице е длъжно да предостави обезпечение в пари, в държавни ценни книжа или в безусловна и неотменяема банкова гаранция за срок една година пред компетентната ТД на НАП, когато за текущия данъчен период извърши облагаеми доставки на течни горива със ставка на данъка 20 на сто и с обща стойност на данъчните им основи над 25 000 лв. Съставът на нормата на чл. 176, ал. 4 ЗДДС- основание за ангажиране на отговорността на наказаното лице, установява сроковете за извършване на промяна в размера на подаденото от данъчно задължените лица обезпечение - 7 дневен, преди настъпването на промяната в обстоятелствата, които са от значение за определянето на неговия размер. С неизвършването на промяната в размера на предоставеното обезпечение, се счита за осъществен съставът на вмененото на касатора нарушение. В чл. 111г, ал. 1 от ППЗДДС е регламентирано, че при промяна на обстоятелствата, които са от значение за определяна на размера на обезпечението, данъчно задълженото лице е длъжно да предостави ново обезпечение и в 7-дневен срок преди промяната да подаде заявление по образец.

В случая касаторът не твърди и не представя доказателства, че в предвидения 7-дневен срок преди настъпване на промяната в обстоятелствата на 22.06.2018 г, е представил ново обезпечение, както и заявление за промяна в обстоятелствата.

Предложната от въззивната инстанция аргументация относно съставомерността на деянието, неговото осъществяване, наличието на всички реквизити по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН и липсата на процесуални нарушения се споделя от АССГ, поради което е ненужно същите за бъдат преповтаряна-чл.221, ал.2, изр.2-ро АПК, вр.чл.63в ЗАНН.

Неоснователно е възражението, че АУАН е издаден след изтичане на срока по чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. От събраните по делото доказателства се установява, че нарушението е установено в хода на извършена проверка по реда на ДОПК, започнала с Резолюция за възлагане на проверка № П-22220419000486-ОПР-001 от 04.01.2019 г. Извършването на нарушението е установено след проверка от органите по приходите в информационния масив на НАП. За резултата от проверката е съставен Протокол № П-2220419000486-073-001 от 08.01.2019г. Именно от 08.01.2019г., когато са представени всички относими към конкретния случай доказателства, включително Обяснителна записка от ЗЛ и справка за продажба на горива с вх. № П-22220419000486 от 07.01.2019г., започва да тече срокът по чл. 34 ЗАНН за съставяне на АУАН. В случая АУАН е съставен в тримесечния срок по чл. 34, ал.1 ЗАНН, а издаването на наказателното постановление – в шестмесечния срок по чл.34, ал.3 ЗАНН.

Не се касае за маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. По делото не са установени смекчаващи отговорността обстоятелства, които да сочат на по-ниска от типичната за този вид нарушения обществена опасност. Изцяло голословни, а и житейски недостоверни са твърденията в касационната жалба, че забавата се дължи на вина на НАП, която отказала да приеме допълнителното обезпечение и удължаването на банковата гаранция в един общ банков документ, който бил своевременно

представен.

По изложените съображения настоящата инстанция счита, че не са налице сочените от касатора касационни основания, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила като законосъобразно.

Предвид изхода на спора, предмет делото, правото на разноси е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 80 лева- чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1,вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 844 от 29.10.2021 г., постановено по н.а.х. дело № 8883/2021 година по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА О. - И. С. Г. - А. с Булстат[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, разноси за касационното производство.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ:1.